

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 147.

Elleve Session.

47de Møde.

Tirsdagen den 21de Februar Kl. 1.

(Fortsat.)

Minestad: Ja, det er den mærkeligste Grund, jeg i lang Tid har hørt for en Lovs Overgang til 2den Behandling, at der til 2den Behandling vil være en Justitsminister, som kan give Oplysning om Noget, der ligesaagodt kan blive oplyst af anden Veie. At bringe et Lovforslag ind for at tvinge en Minister til at fremkomme med Oplysninger om, hvorledes et privat Klagemaal er blevet behandlet, forekommer mig at være noget af det Mærkeligste, der er foregaaet i denne Sal. Hvad er det, man tilsigter med det foreliggende Lovforslag? Man tilsigter at straffe en Commune, og man tilsigter at erklære, at hverken Loven, Embedsmændene eller Domstolene ere tilstrækkelig Værn for de Mænd, der stille sig til Valg; man siger: da der er foregaaet en Exces, skal man straffe Alle i den vedkommende By for det, som Nogle have gjort. Det har Baggesen saa rigtig kaldet „gammelt, jødisk og dumt“. Man siger: Undersøgelseserne i denne Sag ere ikke foregaaede, som de burde være foregaaede, og dernæst, at vedkommende Justitsminister ikke har ledet Sagen tilbørlig. Hvad lærer man deraf? Man lærer deraf, at dersom det er sandt, at Ringsted er saa uheldig at have en slet Politimester, og dersom det endvidere er sandt, at den ovennævnte har haat en Justitsminister, der ikke i dette Tilfælde har gjort, hvad han skulde gøre, saa skal Byen straffes

med, at Valgstedet forelægges til et andet Sted. Jeg synes nu, at Byen er straffet nok med de to nævnte Under. Og hvad gjør man ved dette Lovforslag? Man hidser Befolkningen i Byerne og Befolkningen paa Landet imod hinanden. (S. A. Hansen: Nei!) Ja, den ærede Rigsdagsmand, som rykkede sin tappre Ben til Undsætning, maa benægte dette saa ofte, han vil, men det vil dog blive Følgen. Det er nu ikke engang nok, at man henvender sig til Regjeringen og siger: gjør Noget med Hensyn til denne By, hvor Excesserne ere forefaldne, man forlanger endog, at selve Rigsdagen skal foretage Noget; men ved at foretage saadanne Skridt, sætter man Rigsdagen og Forfatningen i Miscredit, og hvad vinder man derved? Ikke hvad man har til Hensigt, at stræmme Byerne — thi det blev jo udtalt af Forslagsstilleren, at dette Lovforslag skulde være en Advarsel, naturligvis for de andre Byer, ikke for Ringsted, hvorfra man borttager Valgstedet — men man udretter, at man bringer Byerne til at kæmpe imod den Valglov, vi have, og Enhver, der har den saa kjær, som jeg har den, Enhver, der troer, at den er en Hjørnesteen i vor Forfatning, vil jeg paa det Indstændigste anmode om ikke at stemme for dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, men derimod nu lade det falde. De kunne være overbeviste om, at er der Noget, der vil have godt af et saadant Skridt, saa er det netop dem, der boe paa Landet, hvorimod det at fremme denne Sag, at, om jeg saa maa sige, gjøre private og specielle Hensyn gjældende imod en heel Commune, vilde være saare, saare farligt netop for vor Valglov.